

17. mai 2010
i Stockholm

www.norge.se

norge

Program

Måndag 17. mai

13.00

17. mai-toget starter fra Kungsträdgårdens Stora scen.

Det Norske Korps, Täby Blås og Söderkårens Musikkår deltar i toget.

Leker for barn og ungdom på og rundt Tingsvallen ved Bollnästorget.

14.15

Musikalsk innledning med Stockholmspolisens Musikkår.

Niklas Lindblad leder programmet.

Offisiell åpning ved 17.mai-komiteéns formann; Eli Nordnes.

14.25

Ord for dagen ved biskop Halvor Nordhaug og sjømannsprest Trine Færevåg. Stockholmspolisens Musikkår spiller.

14.35

Tale ved Norges kunnskapsminister Kristin Halvorsen.

Allsang: "Ja, vi elsker".

14.45

Tale ved Sveriges utdanningsminister Jan Björklund.

Allsang: "Du gamla du fria".

14.55

Musikalsk innslag ved Rebekka Karijord med band.

15.15

Avslutning med Stockholmspolisens Musikkår.

Sanger og salmer

17. mai

Toget

Norge i rødt, hvitt og blått

(Tekst: Finn Bø, Melodi: Finn Erik Larsson)

Hvorhen du går i li og fjell,
en vinterdag, en sommerkveld
med fjord og fossevell,
frå eng og mo med furutrær,
frå havets bryn med fiskevær
og til de hvite skjær,
møter du landet i trefarvet drakt,
svøpt i et gjenskinn av flaggets fargeprakt.
Se, en hvitstammet bjerk oppi heien
rammer stripen med blåklokker inn
mot den rødmalte stuen ved veien,
det er flagget som vaier i vind.
Ja, så hvit som det hvite er sneen,
og det røde har kveldssolen fått,
og det blå ga sin farge til breen,
det er Norge i rødt, hvitt og blått!

En vårdag i en solskinsstund
på benken i Studentertund
der sitter han og hun,
to unge, nyutsprungne russ,
to ganske nylig tente bluss
i 20 grader pluss.
Hun er som en gryende forsommerdag,
som farves av gjenskinnet
av det norske flagg.

Ja, så hvit som det hvite er kjolen,
og så rødt som det rø' hennes kinn.
Hennes øyne er blå som fiolen,
hun er flagget som vaier i vind.
Hun har freidig og hvitlugget panne,
og en lue i rødt har hun fått.
Med en lyseblå tiltro til landet
står vår ungdom i rødt, hvitt og blått!

De kjempet både hun og han!
Nå lyser seirens baunebrann,
utover Norges land.
Mot himlen stiger flagg ved flagg
som tusen gledesbål i dag,
for alle vunne slag.
Det knitrer som før over hytte og slott,
et flammende merke i rødt og hvitt og blått.
Som et regnbuens tegn under skyen,
skal det evig i fremtiden stå.
Se, det glitrer på ny over byen,
i det røde og hvite og blå.
La det runge frå gaten og torget,
Over landet som nordmenn har fått:
Du er vårt, du er vårt, gamle Norge!
Vi vil kle deg i rødt, hvitt og blått!

Toget

Vi vandrer med freidig mot (Tekst: Henrik Ibsen)

Vi vandrer med freidig mot, vårt sinn er lett
og rapp vår fot.
I høyden oppad mot fjellet, i dypet til
fossevellet.
La veien gå hvor hen den vil, vi vandrer frem
med sang og spill.

Her er vi i Guds natur, som bekken vill i
fjelllets ur.
Så stevner vi frem på ferden, ti åpen oss
ligger verden.
La veien gå hvor hen den vil, vi vandrer frem
med sang og spill.

Vi er jo en lystig flokk, av mot og sanger har
vi nok.
La storme kun ut på fjorden, la true med lyn
og torden.
La veien gå hvor hen den vil, vi vandrer frem
med sang og spill.

Sønner av Norge (H.A. Bjerregaard)

Sønner av Norge, det eldgamle rike,
sjunger til harpens den festlige kløng!
Mandig og høytidsfullt tonen la stige!
Fedrenelandet innvies vår sang.
Fedreneminner
herlig opprinner
hver gang vi nevner vår fedrenestavn.
Svulmende hjerter og glødende kinner
hyller det elskte, det hellige navn.

Vi ere en Nation, vi med (Henrik Wergeland)

Vi ere en Nation vi med,
vi Smaa en Alen lange:
et Fædreland vi frydes ved;
og Vi, Vi ere mange.
Vort Hjerter veed, vort Øje seer,
hvor godt og vækkert Norge er,
vor Tunge kan en Sang blandt fleer
av Norges Æressange.

Meer grønt er Græsset intetsteds,
meer fuldt af Blomster vævet,
end i det Land, hvor jeg tilfreds
hos Far og Mor har levet.
Jeg vil det elske til min Død,
ei bytte det, hvor jeg er fød,
om man et Paradis mig bød,
af Palmer oversvævet.

Hvor er vel Himlen mere blaa?
Hvor springe vel saa glæde
de Bække, som i Engen gaa
for Blomsterne at bade?
Selv Vinteren jeg frydes ved,
saa Hvid og klar som strøet med
al Stjernehimlens Herlighed
og hvide Liljeblade.

Sollidenscenen

Fagert er landet

Fagert er landet du oss gav,
Herre, vår Gud og vår Fader!
Fagert det stig av blåe hav,
soli ho sprett og ho glæder,
signar vårt land i nord og sud;
såleis di åsyn lyser, Gud,
over vårt Noreg i nåde.

Tidi ho renn som elv mot os,
fort skifter sumar med vetter.
Fader, ver alltid Noregs los
rødt til dei seinaste ætter!
Herre, vår Gud, vårt Noregs Gud,
varda vårt land frå fjell til flud,
lær oss å gå dine vegar!

Signa då, Gud, vårt folk og land,
signa vårt strev og vår møde
signa kvar ærleg arbeidshand,
signa vår åker med grøde!
Gud, utan deg den vesle urt
veiknær og visnær, bleiknær bort,
ver du oss ljuset og livet!

Gud signe vårt dyre fedreland

Gud signe vårt dyre fedreland
og lat det som hagen bløma!
Lat lysa din fred frå fjell til strand
og vetter for vårsol røma!
Lat folket som brøder saman bu,
som kristne det kan seg søma!

Vil Gud ikkje verå bygningsmann,
me fåfengt på huset byggja.
Vil Gud ikkje verja by og land,
kan vaktmann oss ikkje tryggja.
Så vakta oss, Gud, så me kan bu
i heimen med fred og hyggja!

No er det i Noreg atter dag
med vårsol og song i skogen.
Om sædet enn gror på ymist lag,
det brydder då etter plogen.
Så signe då Gud det gode såd,
til groren ein gong vert mogen.

Sollidenscenen

Ja, vi elsker

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem
furet, værbitt over vannet
med de tusen hjem;
elsker, elsker det og tenker;
på vår far og mor
og den saganatt som senker
drømme på vår jord.
Og den saganatt som senker,
senker drømme på vår jord.

Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet,
så vi vant vår rett.
Har den Herre stille lempet,
så vi vant, vi vant vår rett.

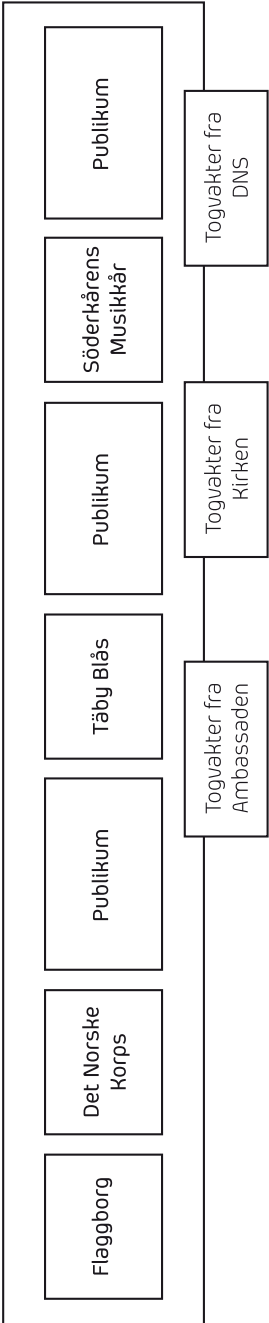
Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem
furet værbitt over vannet
med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har krevet
det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir.
Også vi, når det blir krevet,
for dets fred, dets fred slår leir.

Du gamla du fria

Du gamla, Du fria, Du fjällhöga nord
Du tysta, Du glädjrika sköna!
Jag hälsar Dig, vänaste land uppå jord,
Din sol, Din himmel, Dina ängder gröna,
Din sol, Din himmel, Dina ängder gröna.

Du tronar på minnen från fornstora där,
då ärat Ditt namn flög över jorden.
Jag vet att Du är och Du blir vad du var.
Ja, jag vill leva jag vill dö i Norden.
Ja, jag vill leva jag vill dö i Norden.

Togoppsett

Hovedsamarbeidspartnere:

